

EN JUL- OCH NYÅRSHÄLSNING FRÅN FÖRBUNDET RÖRELSEHINDRADE

Regnet strilar ner, det är 5 grader varmt och det känns som vi befinner oss i mitten av september. Men almanackan går sällan fel. Den får vi lita på. Sanningen är, trots det långt ifrån jullika vädret, att JULEN står för dörren. Så **GOD JUL** och **GOTT NYTT ÅR** på er alla.

Vad minns vi av 2011? Eller kanske vi i första hand ska ställa oss frågan: Vad vill vi minnas av 2011? Det är ju de positiva minnena som triggar oss och för utvecklingen framåt. Men nu blev det lite svårt. För sanningen att säga har den funktionshinderpolitiska himmelen varit tämligen mörk. Så vi får kanske nöja oss med att leta efter de små ljusglimtarna, som vi behöver i decembermörkret och i juletider.

Vi börjar med **tillgängligheten**. En ljusglimt är att integrationsminister Erik Ullenhag har tagit fram ett lagförslag om att bristande tillgänglighet ska klassas som diskriminering. Om det blir något av det står dock skrivet i stjärnorna. Knäckfrågan är hur han ska komma förbi Moderaterna som har tagit på sig rollen som väggris. Ni vet såna som ska göra att det inte körs någon *trafik* på just den vägen. Från FÖRs sida har vi försökt komma till tals med Moderaterna. Vi har vid två tillfällen skickat personliga brev och mejl till Fredrik Reinfeldt och även till alla moderata riksdagsledamöter, men mötts med tystnad. En tystnad som vi kanske inte ska sörja allt för mycket över när vi erinrar oss hur det kan låta när han tar bladet från munnen och uttalar sig. *"Att öka tillgängligheten för en stor grupp av funktionshindrade är lätt att känslomässigt hålla med om men det är förknippat med stora resursbehov."* Tänk vad som skulle ha hänt om han istället sagt: *"Att öka jämlikheten för en stor grupp av kvinnor är lätt att känslomässigt hålla med om men det är förknippat med stora resursbehov."* Är inte poängen med diskrimineringsförbud att det ska vara ett skydd för alla? Ytterligare kommentarer överflödiga.

Tyvär ser det ut som den bristande respekten för och tilliten till lagar sprider sig till fler ministrar i regeringen. Helt nyligen framförde bostadsminister Stefan Attefall (KD) uppfattningen, när han i ett anförande tog upp renoveringsbehovet av husen från tiden för miljonprogrammet, att det är okey att slira på plan- och bygglagen och låta hisskravet vara förhandlingsbart. Så där har vi ännu en väggris som vill vara med och sjunga i änglakören om allt det goda och vackra, utan att behöva bekymra sig om ansvar och förpliktelser.

Under året som gått har regeringen lagt fram en **strategi för genomförandet av funktionshinderpolitiken**, för åren 2011 - 2016

Regeringen lägger i sin strategi stor tonvikt vid uppföljningen av funktionshinderpolitiken och att resultatet av insatserna årligen ska redovisas i budgetpropositionen. Det är i sig bra. Det bör för vår del i FÖR rimligen innebära att det blir lättare att följa utvecklingen, peka ut ansvariga och kan ge ett större utrymme att vara konkreta i vår granskning av funktionshinderpolitiken. Redovisningen av de resultat som uppnås ska även utgöra en grund för regeringens rapportering om efterlevnaden av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning.

I grunden är regeringens strategi dock en besvikelse. Det som inte blev gjort på 10 år ger man sig nu ytterligare 5 år att klara av. Lösningen är mer kontroll och uppföljning. Men inga nya lagar, inga nya reformer och inga sanktionsmöjligheter presenteras. Mycket i strategin framstår som motsägningsfullt och vagt, samtidigt som man framhåller att det funktionshinderspolitiska arbetet behöver bli mer effektivt, systematisk, konkret och mätbart.

Inget nämns om bristande tillgänglighet som grund för diskriminering. Liknande otydliga målbeskrivningar finns även inom de andra politikerområdena som tas upp i strategidokumentet.

Handisam, regeringens ställföreträdare i funktionshinderpolitiska frågor, utpekas som räddaren i nöden och har fått uppdraget att bevaka att ansvariga sektorsmyndigheter sköter de uppdrag de ålagts av regeringen. Till det behövs både morot och rimligen även tillgång till piska, men någon sådan har Handisam inte fått till sitt förfogande. En lite elak reflektion, som här ligger nära till hands, är att Handisam ju alltid kan skvallra för ministern om någon av sektorsmyndigheterna, som t ex Transportstyrelsen eller Konsumentverket, slarvar med sitt uppdrag. Ministern kommer då förmodligen, istället för att ingripa, två sina händer och börja staka sig om ministerstyre. Och vad moroten anbelangar vem tror på att den främsta drivkraften för exempelvis Försäkringskassan och Socialstyrelsen är att få beröm på Handisams hemsida.

Det mest konkreta ska, som tas upp i strategin, ske inom **arbetsmarknadspolitiken**, där ju regeringen genom sin hårt drivna arbetslinje har mycket att bevisa. Således ska sysselsättningsgraden för personer med funktionsnedsättning som medför nedsatt arbetsförmåga öka. Men hur mycket ska den öka och hur ska det gå till? Statistiken visar att sysselsättningsgraden nu är nere på 50 procent. Skulle inte ett rimligt mål här kunnat vara att åtminstone öka sysselsättningsgraden med 5 procent per år fram till 2016? Det ska jämföras med sysselsättningsgraden för befolkningen i sin helhet (16 - 64 år) som är 75 procent.

Det stora problemet är att vi har ett samhällssystem som bara är intresserat av de mest produktiva i den heliga tillväxtens och konkurrensens namn. Detta medför att arbetsgivarna generellt intar en mycket krass inställning till att anställa personer med funktionsnedsättningar.

En grundläggande utgångspunkt för regeringens politik, med deras egna ord, "är att alla människors kompetens och vilja att arbeta ska tillvaratas på arbetsmarknaden. Det förutsätter att alla människor har möjlighet att delta i arbetslivet utifrån sin förmåga och sina förutsättningar." Detta är verkligen stora och förpliktigande ord, som finns att läsa i regeringens kommittédirektiv (2011:59) till enmansutredaren Christina Husmark Pehrsson. Sedan i juni har hon regeringens uppdrag att utifrån ett helhetsperspektiv se över de arbetsmarknadspolitiska insatserna för personer med funktionsnedsättning som medför nedsatt arbetsförmåga. Uppdraget ska redovisas senast den 16 april 2012. Vi får hoppas att utredaren inför detta uppdrag har ett mer igenkännande förhållningsätt än vad som kännetecknade hanteringen av sjukförsäkringen under hennes tid som socialförsäkringsminister.

I övrigt innehåller strategin uppdrag till 17 olika myndigheter. De ska senast den 15 mars varje år under perioden 2012–2015 inkomma med en särskild rapport till regeringen. I rapporten ska myndigheterna redovisa genomförda insatser, resultat, effekter samt ge en lägesbedömning. Rapporterna ska även redovisas till Handisam som senaste den 15 maj varje år under perioden 2012–2015 ska lämna en samlad rapport till regeringen.

Nästa år, som är det första året i regeringens strategi för funktionshinderpolitiken, blir ett viktigt test på strategins hållbarhet och om den för utvecklingen närmare mot ett samhälle som kännetecknas av full delaktighet och jämlikhet. Men då måste regeringen ändra sin attityd, uttryckt i konkret reformarbete, till att vilja se villkoren för människor med funktionsnedsättningar som en fråga om mänskliga rättigheter. En sådan reform som måste komma på plats under 2012 är att bristande tillgänglighet klassas som diskriminering. Med den står och faller trovärdigheten för regeringens funktionshinderpolitik.

Ta fram almanackan för år 2012!

Fredag den 23 mars på förmiddagen kommer vi att ha vårt landsmöte. Platsen är ABF Huset, Sveavägen 41 (Sandlersalen), Stockholm. På eftermiddagen i anslutning till landsmötet planerar vi, som brukligt ett seminarium med temat: Är målet för svensk funktionshinderpolitik FULL DELAKTIGHET OCH JÄMLIKHET allvarligt menat?

Kallelse och ytterligare information kommer att utsändas senare.

Inbjudna att medverka på seminariet är ett urval riksdagsledamöter från de olika partierna i riksdagen som aktivt visat intresse för funktionshinderpolitiska frågor. Antingen genom att man skrivit motioner av betydelse för våra livsvillkor eller på annat sätt i sin politiska gärning arbetat för att människor med funktionsnedsättningar ska kunna leva på jämlika villkor med andra.

Syftet med seminariet är att vara ett tillfälle till utbyte av tankar och uppfattningar om hur vi ömsesidigt ser på svensk funktionshinderpolitik och vad som krävs för att vi i praktisk politik på allvar ska närma oss de övergripande målen "full delaktighet och jämlikhet". En viktig tanke med seminariet är vidare att etablera ett återkommande erfarenhetsutbyte med rikspolitiker från de olika riksdagspartierna, vilka tar våra frågor på allvar från ett uttalat medborgarperspektiv och vill driva dem utifrån sin position som riksdagsledamot.

NYTT ÅR = DAGS ATT BETALA MEDLEMSAVGIFTEN !!!

Medlemsavgiften för 2012 är oförändrad, 200 kr för ett år eller ett frivilligt högre belopp. När du betalar glöm inte att ange medlemskategori ("anser dig ha ett rörelsehinder" eller är solidaritetsmedlem) och aktuell e-post adress. Senast efter aprils utgång ska medlemsavgiften enligt vår stadga vara inbetald. Men varför vänta så länge. FörS postgironummer är: 17 90 25 -2.

GOD JUL och GOTT NYTT ÅR

önskar

Förbundet Rörelsehindrade

genom

Lars Hagström, ordförande